

TS 23, f. 4
מס' 20
פירוש המשנה
לפרק ט

TS 23, f. 4

- 1 א [דהמא לאן הדא אלבית אלגליל]
- 2 ו כל ד ללויאדה ומא תרכת אלמואצלה אלא למא]
- 3 אלתי לא שך אן אלמכבאר קד אתצלת כחא וקר וקר עלי] תהא

ותפצילהא

- 4 קר אורי למיעהא ואפילו צמצוס המזון עליי ועלי מן

וראיי מן אלעילה

- 5 ארתקילה ולולא דלך לכנת אואצל אלמכאבת כמא אנני חודא אואצל אלכרכות

- 6 לה מי צמיע אלמחאמל ובכל קהילות ישראל ותמוניהם ואנשד מחאסנה
- 7 ואוצאפה וייי ברחמי הרבים יתלבי סימאצלה אלכרכות ויתנהו לשם
- 8 ולתהלה ברבה בקרב הארץ ויהיה לו לשמך ומיך לקיים כי שמש ומגן
- 9 יי אלמים חן וכבוד יתן יי לא ימנע פתע להלבים בתמי סוואצלה
- 10 אלמכאבתא אן קטעהא פאנני ואתק בדינת וניתה ומחבת]

- 11 מן אללה ונת בעד אללה אקחוד ועליה אתכל מי גמיע אמורי ועליה

אעול

- 12 ואליה אסתנד עזדני אללה בבקאיה וחיותה ולמלני וכאפה אלאמה אלמכאבתא בדיאם
- 13 ה וואצל אליה מן אחאנה] ואסתחא וכן יעשה

וימלא

- 14 ומן בעד פלה אדאם אללה עלוק עלו אלראי מי אלוקוק

עלי מא כתבת בה אלי

- 15 חזרתה ואובחנה ענה ונבטמה לעדריה מי האכר אלמכאבתא פול

הרה אלמדה

- 16 ויקדם עלי גמיע דלך דכר אכבארה ואחואלה ואכבאר אלמאדה אל א א

אלמתיאן

מא לא יאני

